

บทบาทและคุณลักษณะนักการเมืองไทยที่พึงประสงค์ของคนรุ่นใหม่ ในระบอบประชาธิปไตย*

DESIRABLE ROLES AND CHARACTERISTICS OF THAI POLITICIANS OF THE NEW GENERATION IN A DEMOCRACY

นันทพงศ์ ตันติยวุฒิ¹, กมลพร กัลยาณมิตร², สติธย์ นิยมญาติ³ และ ชูชีพ เบียดนอก⁴
Nantapong Tantiyavut¹, Kamolporn Kalyanamitra², Satit Niyomyaht³ and Chucheeb Biadnok⁴

¹⁻⁴คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

¹⁻⁴Faculty of Political Science, Bangkokthonburi University, Thailand

Email: antnaruk@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) วิเคราะห์บทบาทนักการเมืองไทยที่พึงประสงค์ของคนรุ่นใหม่ในระบอบประชาธิปไตย (2) ประเมินคุณลักษณะนักการเมืองไทยที่พึงประสงค์ของคนรุ่นใหม่ในระบอบประชาธิปไตย และ (3) เสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทและคุณลักษณะนักการเมืองไทยที่พึงประสงค์ของคนรุ่นใหม่ในระบอบประชาธิปไตย การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญครั้งนี้ ได้แก่ บุคลากรสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งในระดับบริหารและปฏิบัติงาน นักการเมือง นักวิชาการ และคนรุ่นใหม่ที่มีช่วงอายุอยู่ใน Gen-Z จำนวน 24 คน โดยการคัดเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง และทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการสรุปความแบบพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า (1) บทบาทนักการเมืองไทยที่พึงประสงค์ของคนรุ่นใหม่ในระบอบประชาธิปไตยพบว่า การเมืองในสังคมไทยกำลังอยู่ในยุคเปลี่ยนผ่านสู่การเมืองหน้าใหม่ โดยกลุ่มคน Gen Z กำลังเติบโตเป็นกลุ่มฐานเสียงสำคัญในอนาคต คนรุ่นใหม่จึงอยากเห็นนักการเมืองไทยที่เลือกมานั้นยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตย นำเสนอนโยบายที่ช่วยยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น ทั้งการพัฒนาโครงการพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้าการลงทุนควบคู่ไปกับการสร้างสังคมที่ยุติธรรมแลเท่าเทียมกัน (2) คุณลักษณะนักการเมืองไทยที่พึง

* Received 19 April 2024; Revised 11 June 2024; Accepted 29 June 2024

ประสงค์ของคนรุ่นใหม่ในระบอบประชาธิปไตย ต้องมีความรู้ความสามารถ ด้านภาษา เทคโนโลยี มีทักษะการสื่อสารที่ดี บุคลิกภาพที่ยิ้มแย้มแจ่มใส เข้าถึงง่าย ซื่อสัตย์สุจริต ยึดมั่นในสัจจะวาจาที่ให้ไว้กับประชาชน และ (3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทและคุณลักษณะ นักการเมืองไทยที่พึงประสงค์ของคนรุ่นใหม่ในระบอบประชาธิปไตย ได้แก่ ประชาชนจะใชภาพลักษณ์ทางการเมืองเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจเลือกนักการเมือง นักการเมืองยุคใหม่จึงต้องดูแลทุกข์สุขให้ประชาชน และมีทัศนคติที่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมและความทันสมัยต่อสถานการณ์ทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม

คำสำคัญ: บทบาท, คุณลักษณะ, นักการเมืองไทย, พึงประสงค์, คนรุ่นใหม่.

Abstract

The objectives of this research were (1) to analyze the desirable roles of Thai politicians for the new generation in a democracy, (2) to evaluate the desirable characteristics of Thai politicians for the new generation in a democracy, and (3) to propose the suggestions of roles and characteristics of Thai politicians for the new generation in a democracy. The research was qualitative. Key informants included personnel from the office of the Election Commission at the administrative and operational levels, politicians, academics, and the new generation with an age range of Gen-Z, totaling 24 people through a purposive selection. The research tool was a semi-structure interview form. Data was analyzed by a descriptive summary.

The results of the research found that (1) the desirable roles of Thai politicians for the new generation in a democracy was found to be politics in Thai society was in the period of transition to new politics, with Gen Z people, growing into an important voting base group in the future. The new generation wanted to see the Thai politicians they chose adhere to democracy. Propose policies that helped improve the quality of life of people including the development of basic economic projects, promoted trade and investment along with creating a just and equal society, (2) the desirable characteristics of Thai

politicians for the new generation in a democracy must have knowledge and ability in language, technology, and good communication skills, a smiling personality, easy to approach, honest, adhere to the truth and words given to the people, and (3) the suggestions for roles and characteristics of Thai politicians for the new generation in a democracy were desirable for the new generation in a democracy, people would use political image as a criterion in deciding on politicians. Modern politicians must take care of the welfare of people and had an attitude that was altruistic and modern in response to changing social circumstances.

Keywords: Role, Characteristic, Desirable, Thai Politician, New Generation, Democracy

บทนำ

รัฐธรรมนูญพุทธศักราช 2560 มีสาระสำคัญเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการเมืองไว้อย่างชัดเจนว่าให้เน้นการปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมมากกว่าที่จะเป็นประชาธิปไตยแบบตัวแทน นั้นหมายความว่า กำหนดให้ประชาชนสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการเมืองการปกครองในทุกขั้นตอน เช่น กำหนดให้การเลือกตั้งเป็นหน้าที่ของประชาชน (ทรงพล โชติกเวชกุล, สุรพล พรหมกุล และสมควร นามสีฐาน, 2564) ซึ่งการเลือกตั้งปี 2566 มีผู้มาใช้สิทธิทั้งหมด 39,293,867 คน จากผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั่วประเทศประมาณ 52 ล้านกว่า คิดเป็น 75.22% โดยภาพรวมถือได้ว่าเป็นการเลือกตั้งที่มีผู้มาใช้สิทธิสูงที่สุดตั้งแต่ กกต. จัดการเลือกตั้งมา 7 ครั้ง (workpointTODAY, 2566)

การเลือกตั้งเป็นกระบวนการสำคัญในการปกครองระบอบประชาธิปไตยทางผู้แทนเพื่อกำหนดว่าใครจะเป็นผู้เข้าไปดำรงตำแหน่งทางการเมืองเพื่อใช้อำนาจอธิปไตยแทนประชาชนที่เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยตามวิถีทางแห่งประชาธิปไตย อาจกล่าวได้ว่าหากการ

ปกครองใดไม่มีการเลือกตั้งย่อมไม่ใช่การปกครองระบอบประชาธิปไตย แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าประเทศใดมีการเลือกตั้งจะเป็นประชาธิปไตยอย่างแท้จริง เพราะการเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตยต้องเป็นการเลือกตั้งที่ทำให้ความเป็นธรรมและผลการเลือกตั้งสามารถสะท้อนได้ตรงตามเจตจำนงของประชาชนมากที่สุด โดยเป็นไปตามหลักการพื้นฐานของการเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตย (ปฐมพงษ์ คำเขียว, 2565)

นักการเมืองหรือผู้ปฏิบัติงานทางการเมือง เป็นส่วนประกอบสำคัญของการพัฒนาระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย ซึ่งมีความสำคัญพอ ๆ กับผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง (ลิขิต ธีรเวคิน, 2549) ด้วยวิกฤติ จริยธรรมทางการเมืองการปกครองไทยในยุคอดีตและปัจจุบันทำให้ภาพลักษณ์สถาบันทางการเมืองได้รับความเสื่อมเสียและต่างพร้อยในหลาย ๆ จุด เช่น การทุจริตเลือกตั้ง การฉ้อราษฎร์บังหลวงช่วยเหลือพวกพ้องให้ได้ตำแหน่ง การใช้ตำแหน่งแทรกแซงอำนาจหน้าที่ของข้าราชการประจำการใช้ทรัพย์สินงบประมาณราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตัว การบังคับให้ข้าราชการผู้น้อยทำผิดแทนตน การปรับหรือออกกฎหมายที่เอื้อประโยชน์นักการเมือง และเอาใจออกห่างจากการปกครองในระบอบประชาธิปไตย มีคำกล่าวซึ่งเป็นที่ทราบกันทั่วไปว่า นักการเมืองแตกต่างจากรัฐบุรุษในแง่ที่ว่า นักการเมืองคือบุคคลที่คำนึงถึงผลการเมืองในการเลือกตั้งครั้งต่อไป ส่วนรัฐบุรุษคือบุคคลซึ่งคิดถึงอนาคตของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอนาคตเยาวชนรุ่นหลัง กล่าวอีกนัยหนึ่ง รัฐบุรุษนั้นถูกมองว่าจะต้องเป็นบุคคลที่มีวิสัยทัศน์ และมีอุดมการณ์อย่างเหนียวแน่นต่อผลประโยชน์ของชาติและแผ่นดิน นักการเมืองจะถูกมองว่าเป็นบุคคลที่ติดยึดกับตำแหน่งอำนาจ แม้การดำรงตำแหน่งดังกล่าวจะส่งผลในทางลบก็ตาม (ลิขิต ธีรเวคิน, 2549) ดังนั้น ระยะเวลากว่าทศวรรษที่ผ่านมา สังคมไทยมีข้อเรียกร้องต่อนักการเมืองทั้งในด้านวิสัยทัศน์ ความรู้ ความสามารถ คุณธรรม และความรับผิดชอบต่อบ้านเมือง โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักการเมืองจะต้องไม่ทุจริตคอร์รัปชัน (วิเชษฐ์ เกษมทองศรี, 2560)

อย่างไรก็ดี ในภาพรวมของสังคมไทยยุคปัจจุบันมีโครงสร้างประชากรที่แบ่งออกเป็นกลุ่มต่าง ๆ ได้แก่ กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มวัยหนุ่มสาวหรือกลุ่มคนทำงาน และกลุ่มวัยรุ่นหรือที่เรียกกันว่าคนรุ่นใหม่ ซึ่งในการจัดกลุ่ม คนที่มีการจำแนกแยกออกเป็นกลุ่มตามช่วงอายุ (Generation) สามารถแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มแรก Gen - B (Baby Boomer) เป็นกลุ่มคนที่เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2489 - 2507 กลุ่มที่สอง Gen - X เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2508 - 2522 กลุ่มที่สาม Gen - Y เกิดในช่วงปี พ.ศ. 2523 - 2540 (พลิชฐ์ ไชยวัฒน์ และสตีธร ธนานิธิโชติ,

2561) และคนกลุ่ม Gen Z หมายถึง คนที่เกิดหลังจากปี ค.ศ. 1995 หรือปี พ.ศ. 2538 เป็นต้นมา ด้วยวัยของแต่ละกลุ่มคนที่ต่างกันจึงอาจส่งผลให้เกิดการแสดงออกและวิถีชีวิตที่ต่างกันออกไปรวมถึงความคิดเห็นทางการเมืองของบุคคลในแต่ละกลุ่มแต่ละวัยที่มีมุมมองหรือวิถีชีวิตไม่เหมือนกัน ดังที่ เนตรภัทร อ่วมเครือ และวัลลภ รัฐฉัตรานนท์ (2562) มีข้อสรุปทางวิชาการไว้ว่า ปัจจัยส่วนบุคคลด้านอายุเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลให้ทัศนคติทางการเมืองมีความแตกต่างกัน (โยธี ชัยวัฒน์ และคณะ, 2565) โดยเฉพาะประชากร Gen Z กลุ่มนี้ก็ไม่ได้มีประสบการณ์ในช่วงที่ประเทศมีประชาธิปไตยที่เศรษฐกิจเฟื่องฟู หรือช่วงประชาธิปไตยแบบไร้เสถียรภาพในอดีต แต่กลับต้องเผชิญกับความวุ่นวายทางการเมือง (กนกรัตน์ เลิศชูสกุล, 2566) แต่ในมุมกลับกัน ก็มีความ “ชัดเจน” ในการเลือกพรรคการเมือง รวมทั้งเลือกนโยบายที่สอดคล้องกับแนวคิด (สันทัต โพธิสา, 2566) คนกลุ่มนี้กำลังเติบโต เป็นกลุ่มฐานเสียงสำคัญของหลายพรรคการเมือง และถูกฝากความหวังให้เป็นกำลังหลักในการขับเคลื่อนประเทศ (กองบรรณาธิการ The Active, 2566) ธรรมชาติของคนรุ่นใหม่ที่ยาเยาว์ และเกิดท่ามกลางบรรยากาศของเทคโนโลยีทั้งหลาย ทำให้ได้เห็น ได้รับรู้ข่าวสาร จนมีความคิดอิสระ ค่อนข้างกล้า มีแนวโน้มไปทางเสรีนิยม และถ้าพรรคการเมืองอยากจะสื่อสาร เพื่อโน้มน้าวคนรุ่นใหม่ต้องสื่อสารด้วยการนำเสนอสิ่งใหม่ ก่อให้เกิดเปลี่ยนแปลง (นันทนา นันทวโรภาส, 2566)

ทั้งนี้ ศูนย์สำรวจความคิดเห็นบ้านสมเด็จโพลล์ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ได้ดำเนินโครงการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความคาดหวังในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยเก็บจากกลุ่มตัวอย่างจากประชาชนอายุ 18-30 ปีที่อาศัยอยู่ในจังหวัดกรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 1,113 กลุ่มตัวอย่าง เก็บข้อมูลในวันที่ 25 มกราคม-30 มกราคม 2566 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ อยากได้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีคุณสมบัติ มีความซื่อสัตย์โปร่งใส มากที่สุด ร้อยละ 22.5 มีการปฏิบัติงานให้เห็นเป็นรูปธรรม ร้อยละ 19.8 มีความเสียสละทำงานเพื่อสังคมอย่างต่อเนื่อง ร้อยละ 17.2 มีความขยันทุ่มเทในการทำงาน ร้อยละ 10.6 มีความรู้ความสามารถที่เหมาะสม ร้อยละ 10.5 หากต้องไปเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะตัดสินใจเลือก ผู้ที่มีความซื่อสัตย์สุจริต ร้อยละ 29.8 ผู้ที่อยู่ในพื้นที่และทำงานในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง ร้อยละ 20.2 ผู้ที่มีความเสียสละเพื่อสังคม ทำงานเพื่อสังคมอย่างต่อเนื่อง ร้อยละ 27.8 ผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีประวัติการศึกษาและการทำงานอย่าง

มากมาย ร้อยละ 14.9 ผู้ที่เป็นลูกหลาน ตระกูลนักการเมือง ร้อยละ 3 หากมีการเลือกตั้งคิดว่า จะเลือกพรรคการเมืองจาก...พรรคการเมืองที่มีความซื่อสัตย์สุจริต ร้อยละ 38 พรรคการเมืองที่มีอุดมการณ์ชัดเจน ร้อยละ 24.3 พรรคการเมืองที่มีภาพตัวแทนของคนรุ่นใหม่ ร้อยละ 15.1 พรรคการเมืองที่มีนโยบายที่น่าสนใจ ร้อยละ 11.5 พรรคการเมืองที่เคยมีผลงานในอดีต ร้อยละ 6.1 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คิดว่าบุคคลที่เหมาะสมกับการดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ควรมีคุณสมบัติ... มีคุณสมบัติที่มีความซื่อสัตย์โปร่งใส ร้อยละ 29.2 มีความรู้ความสามารถที่เหมาะสม ร้อยละ 16.6 มีการปฏิบัติงานให้เห็นเป็นรูปธรรม ร้อยละ 13.5 มีความเสียสละทำงานเพื่อสังคมอย่างต่อเนื่อง ร้อยละ 11.8 มีการแก้ปัญหาอย่างรวดเร็ว ร้อยละ 11.4 (ประชาชาติธุรกิจออนไลน์, 2566)

ข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การเมืองในสังคมไทยเป็นการเมืองที่อยู่ในยุคเปลี่ยนผ่านระหว่างยุคเก่ากับยุคใหม่ (มติชนออนไลน์, 2563) ประชาชนใช้ภาพลักษณ์ทางการเมืองเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจทางการเมืองมากขึ้น อาจทำให้นักการเมืองระมัดระวังไม่ทำสิ่งที่เสียหายทางการเมือง เพราะจะทำให้ภาพลักษณ์ทางการเมืองของตนเสียหาย หรือเป็นลบ เช่นไม่เกี่ยวข้องกับการทุจริตคอร์รัปชัน ไม่แสวงหาผลประโยชน์ส่วนตน ไม่กระทำการที่ขัดกับคุณธรรมจริยธรรม เป็นต้น ในขณะเดียวกันก็จะพยายามสร้างสรรค์สิ่งที่ดีในทางการเมือง เพราะจะทำให้ภาพลักษณ์ของตนเองดีขึ้น เช่น การพยายามสร้างผลงานที่เป็นประโยชน์กับประชาชน การแสดงวิสัยทัศน์ที่ดี และการใกล้ชิดประชาชนมากขึ้น เป็นต้นอันจะเป็นผลดีต่อพัฒนาการทางการเมือง (อัศวศิริ ลาป้อ, 2556)

จากสถานการณ์ข้างต้น จึงเกิดคำถามว่า บทบาทและคุณลักษณะนักการเมืองไทยที่พึงประสงค์ของคนรุ่นใหม่เป็นอย่างไร ดังนั้น การศึกษาเรื่องนี้ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะเป็นแนวทางในการพัฒนาส่งเสริมบทบาทและคุณลักษณะนักการเมืองไทย ตลอดจนเป็นการกระตุ้นให้พรรคการเมืองปรับตัว ใส่ใจในบทบาทและคุณลักษณะของนักการเมือง เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการแข่งขันของผู้สมัครฯ ในการเลือกตั้งครั้งต่อไป ขณะที่ประชาชนก็จะได้นักการเมืองที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรมสูง เข้ามาบริหารประเทศในระบอบประชาธิปไตย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์บทบาทนักการเมืองไทยที่พึงประสงค์ของชนรุ่นใหม่ในระบอบประชาธิปไตย
2. เพื่อประเมินคุณลักษณะนักการเมืองไทยที่พึงประสงค์ของชนรุ่นใหม่ในระบอบประชาธิปไตย
3. เพื่อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทและคุณลักษณะนักการเมืองไทยที่พึงประสงค์ของชนรุ่นใหม่ในระบอบประชาธิปไตย

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับบทบาท

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (ราชบัณฑิตยสถาน 2542) ให้ความหมายว่า บทบาท หมายถึง การทำทำตามบท การทำตามหน้าที่ที่กำหนดไว้ เช่น บทบาทของพ่อแม่ บทบาทของครู

Lum (1979) กล่าวว่า บทบาท หมายถึง เป็นหน้าที่ที่บุคคลหนึ่งพึงกระทำเมื่อเข้าครอบครองตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่ง ซึ่งรวมถึงหน้าที่ตามตำแหน่งและความคาดหวัง โดยเกี่ยวข้องกับบุคคลและสังคม การกระทำนั้นต้องขึ้นอยู่กับบรรทัดฐานของสังคมด้วย

Tomey (1992) กล่าวว่า บทบาท หมายถึง การกระทำหรือการแสดงพฤติกรรมของบุคคลที่เป็นไปตามความคาดหวังตามตำแหน่งในอาชีพหรือตำแหน่งที่สังคมกำหนดขึ้น ซึ่งโครงสร้างของบทบาทประกอบด้วย ลักษณะที่เฉพาะของแต่ละบุคคล การแสดงพฤติกรรมและตำแหน่งที่ครองอยู่

Broom and Selznick (1973) ได้จำแนกบทบาทออกเป็น : 1) บทบาทตามอุดมคติ (Ideal Role) เป็นบทบาทในอุดมคติที่มีการกำหนดสิทธิ หน้าที่ระบุเป็นลายลักษณ์อักษรหรือมีตัวบทกฎหมาย ระเบียบ กำหนดให้กระทำการกิจกรรมในตำแหน่งหน้าที่นั้น ๆ 2) บทบาทที่เป็นจริง (Performed Role) เป็นบทบาทที่บุคคลได้กระทำจริงซึ่งจะขึ้นกับการสังเคราะห์จากความเชื่อ ความหวังการรับรู้และประสบการณ์ของผู้ที่เข้ามาดำรงตำแหน่ง ทั้งยังต้องพิจารณาถึงความ

กดดัน ชัดจำกัด และโอกาสในแต่ละสังคม ในระยะเวลานั้น ๆ ด้วย 3) บทบาทที่ควรปฏิบัติ (Perceived Role) เป็นบทบาทที่ผู้ดำรงตำแหน่งเชื่อหรือหวังว่าควรกระทำตามตำแหน่งที่ได้รับ แต่ยังไม่ได้กระทำ ซึ่งอาจจะไม่เหมือนกับบทบาทในอุดมคติ

ดังนั้น ความหมายของบทบาทจึงอาจสรุปได้ใน 3 ประเด็น คือ 1) บทบาท เป็น ปทัสถานความรับผิดชอบซึ่งผูกพันอยู่กับตำแหน่งทางสังคมที่กำหนด มุ่งไปที่การบ่งชี้ถึงหน้าที่อันควรกระทำ 2) บทบาท คือ ความเป็นไปของบุคคลที่ดำรงตำแหน่งหรือเมื่อดำรงตำแหน่งนั้น ๆ 3) บทบาท เป็นการกระทำของบุคคลแต่ละคนที่สัมพันธ์กับโครงสร้างทางสังคม

แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะที่พึงประสงค์

ลิขิต ธีรเวคิน (2548) ให้ความหมายว่า ผู้นำทางการเมือง คือ บุคคลที่ต้องมีคุณลักษณะพิเศษสามารถเข้าถึงใจมวลชน บริหารประเทศได้โดยสามารถแก้ปัญหาทั้งปัญหาเฉพาะหน้า และปัญหาระยะยาวอย่างมีประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลมีวิสัยทัศน์ และมีวุฒิภาวะในการทำงานรวมทั้งการใช้ชีวิตส่วนตัว

ธรรมนิติ (2564) ได้กล่าวว่า การเป็นผู้นำที่ดีจะต้องหมั่นฝึกฝน 10 คุณสมบัติสำคัญของผู้นำ คือ 1) มุ่งมั่นในการทำงาน คือ ผู้นำต้องมีพลังในการทำงาน มุ่งมั่นสู่เป้าหมาย เพื่อขับเคลื่อน ทีมให้กระตือรือร้นไปพร้อม ๆ กัน 2) สื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ คือ ผู้นำที่ดีต้องเป็นนักสื่อสารที่ดีด้วย สื่อสารได้ตรง ประเด็นมีความแม่นยำ ไม่อ้อมค้อม ไม่ว่าจะเป็นการชมเชย วิจารณ์เชิงสร้างสรรค์ การบอกเป้าหมาย และสิ่งที่ควรทำอย่างชัดเจน และควรสื่อสารอย่างพอเหมาะพอดี มีการลำดับความสำคัญอย่างเหมาะสม 3) มอบหมายงานอย่างมีประสิทธิภาพ คือ ผู้นำที่ดีไม่ต้องทำเองหมดทุกอย่าง เมื่อ มอบหมายงานให้ทีมหลักสำคัญคือควรทำให้ลูกทีมรู้สึกว่าเขามีความสำคัญ และรู้สึกถึงความเป็น เจ้าของในงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มที่ 4) เป็นผู้ฟังที่ดี คือ ผู้นำที่ดีจะเป็นผู้ฟังที่ดีด้วย ต้องฟังเป็นและถามเป็น เพื่อที่จะได้ข้อมูล และเข้าใจสิ่งที่เกิดขึ้นช่วยตอบสนองได้อย่างมีประสิทธิภาพเข้าถึงประเด็นต่าง ๆ ได้รวดเร็วขึ้น 5) มีระบบและระเบียบ คือ ผู้นำที่มีระบบและระเบียบจะช่วยทำให้ทุกอย่างชัดเจน ไม่วุ่นวายไม่สับสน ช่วยให้ทีมงานได้อย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ 6) มีส่วนร่วมกับทีม คือ การเป็นผู้นำที่ไม่ใช่แค่มีการสั่งการหรือควบคุมเท่านั้นแต่เป็น ผู้นำที่ต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับทีม โดยเฉพาะในช่วงเวลาที่ทีมมีปัญหาหรือต้องการความช่วยเหลือที่สำคัญต้องแน่ใจว่าทีมมีความเข้าใจถูกต้องในสิ่งที่กำลังร่วมกันทำอยู่ 7) เป็นเจ้าของงานและความรับผิดชอบ คือ ถึงจะมีการจัดสรรแบ่งงานตามหน้าที่ความ รับผิดชอบให้ลูกน้องในทีมไปแล้ว แต่ผู้นำก็ยังคง

ความเป็นเจ้าของงานและความรับผิดชอบอย่างเต็มที่ ตลอดเวลากับงานนั้น ๆ 8) กล้าหาญและตรงไปตรงมา คือ ผู้นำที่ต้องมีความกล้าหาญสามารถเผชิญกับปัญหาได้ กล้าที่จะพูดให้ทีมรู้ถึงจุดอ่อนของตนเองที่เกิดขึ้น หรืองานออกมาไม่ได้อย่างที่คาดหวังไว้ เพื่อที่ทีมจะ ช่วยแก้ปัญหา นั้นได้ชัดเจนและไม่สับสน 9) รู้จักลูกทีม คือ ผู้นำต้องรู้จักจุดเด่นจุดด้อยของลูกทีมในการปกครอง และทราบว่าอะไรคือสิ่งที่ทำให้ทีมทำงานได้ดีมีประสิทธิภาพ ผู้นำควรจะต้องรู้ถึงชีวิตส่วนตัวของลูกทีมด้วย เพราะจะช่วยให้เข้าใจและผลักดันชีวิตและการทำงานได้อย่างเหมาะสม และ 10) เป็นผู้ตามที่ดี คือ ผู้นำที่ดีจะเป็นผู้ตามที่ดีเห็นคุณค่าของทุกคนในทีมสร้างแรงบันดาลใจร่วม รวมถึงคอยส่งเสริมให้ลูกทีมสื่อสารระดมความคิดและเปิดกว้าง

ดังนั้น ผู้นำทางการเมือง จึงต้องเป็นบุคคลที่มีคุณลักษณะที่สามารถเข้าถึงใจมวลชน มีอุดมการณ์ มีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน สามารถแก้ปัญหาทั้งปัญหาเฉพาะหน้าและปัญหาระยะยาวอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงมีวุฒิภาวะในการทำงานรวมทั้งการใช้ชีวิตส่วนตัว

แนวคิดเกี่ยวกับคนรุ่นใหม่

คนรุ่นใหม่ไม่มีวิถีชีวิต ค่านิยม แนวคิด การดำเนินชีวิตหรือมีความสนใจการเมืองมากนัก แค่นั้น และสนใจในแง่มุมไหนบ้าง เป็นสิ่งที่ยังไม่มีใครรู้หรือคาดเดาได้ แต่ถ้าพรรคการเมืองรู้หรือเข้าใจก็มีโอกาสได้คะแนนจากคนเหล่านี้ และที่สำคัญต้องเข้าถึงด้วยช่องทางที่ถูกต้องด้วย ถ้าแบ่งประเภทกลุ่มคนออกเป็นเจนเนอเรชั่นต่าง ๆ ได้แก่ เจนเนอเรชั่น Baby Boomer (เกิดปี พ.ศ. 2489 - 2507) เจนเนอเรชั่น X (เกิดปี พ.ศ. 2508 - 2522) เจนเนอเรชั่น Y (เกิดปี พ.ศ. 2523 - 2543) จะพบว่า คนรุ่นใหม่ที่มีสิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้งเป็นครั้งแรกจะอยู่ในคนรุ่น Gen Y เป็นส่วนใหญ่ ดังนั้น การใช้สื่อออนไลน์หรือโซเชียลมีเดียน่าจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของคนกลุ่มนี้ แต่ก็เกิดคำถามขึ้นมาว่า แล้วในแง่ของวิถีชีวิต ทัศนคติและแนวคิดของคนกลุ่มนี้เป็นคนรุ่น Baby Boomer ในทางการเมืองจะมีแนวคิดหรือทัศนคติที่ชื่นชอบถ้อยคำที่เป็นหลักการใหญ่ ๆ อย่างเช่น คำว่า ปณิธานประเทศชาติ ความเจริญก้าวหน้า วัฒนาสถาพร มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นคำที่บ่งบอกเป้าหมายและอุดมการณ์ คนรุ่นใหม่ถ้ามาทำงานเป็นนักการเมือง ก็จะมีสโลแกนในการหาเสียงเป็นคำกว้าง ๆ แต่วิธีการยังไม่ชัดเจน ไม่ได้บ่งบอกขั้นตอนว่าต้องทำอะไร เช่น จะทำการเมืองอย่างไร ก็อยากจะปฏิรูปการเมือง อยากพัฒนา

ประเทศ อยากรักษาเศรษฐกิจ อยากรักษาความยากจน (พระครูวินัยธรอริษฐ์ สุวโทม และ พระใบฎีกาสุนิระ อนินฺชิต, 2563)

คนรุ่น Gen Z นั้น เป็นประชากรรุ่นแรกที่พ่อแม่ออกไปทำงานนอกบ้านทั้งคู่ ซึ่งก็ทำให้คนรุ่นนี้เติบโตขึ้นจากการเลี้ยงดูของตอนอื่นมากกว่าพ่อแม่ กลุ่มเกิดในยุคที่เทคโนโลยีและการติดต่อสื่อสารกลายเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญกันไปแล้ว จึงส่งผลให้เครื่องมือสื่อสาร (โดยเฉพาะสมาร์ทโฟน) และสังคมออนไลน์กลายเป็นส่วนหนึ่งในวิถีชีวิตของคนกลุ่มนี้ ด้วยเหตุนี้ จึงเป็นกลุ่มที่รับรู้ข้อมูลข่าวสารหลายทาง ทันโลก รู้จักเปรียบเทียบข้อมูลจากแหล่งต่างๆ อันเป็นพื้นฐานให้เกิดการเปิดกว้างทางความคิดเห็นที่แตกต่าง โดยไม่มีอคติทางชนชั้น สผิว ศาสนา วัฒนธรรม และประเพณี ทว่าการเติบโตขึ้นในโลกเทคโนโลยี ก็หล่อหลอมให้คนกลุ่มนี้สนใจเรียนรู้ผ่านการมองเห็น (visual learning) ข้อมูลที่เข้าใจง่าย กระชับ มากกว่าการที่จะต้องใช้สมาธิจดจ่อเป็นเวลานาน (โพส্তুทุเคย์, 2562)

ความตื่นตัวทางการเมืองของคนรุ่นใหม่

ลิขิต ธีรเวคิน (2552) “ความตื่นตัวทางการเมือง” เป็นตัวบ่งชี้สำคัญในการวัดระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของภาคประชาชนในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยในวงกว้างมากขึ้น นั่นเพราะการตื่นตัวทางการเมือง หรือการเคลื่อนไหวทางการเมืองตามครรลองของระบอบประชาธิปไตยนั้น เป็นรากฐานสำคัญมาจากวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตย ที่สามารถผลักดันก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพทางการเมืองแบบประชาธิปไตย หรือ “อาตมันทางการเมืองแบบประชาธิปไตย”

คนรุ่นใหม่ในสังคมปัจจุบันตื่นตัวกับการเมืองมากขึ้น เพราะความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการเปิดประตูไปสู่โลกภายนอกหรือสังคมสาธารณะมากขึ้น และการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองมากขึ้น ส่งผลให้เกิดความตื่นตัวทางการเมืองของคนรุ่นใหม่ ความสนใจเหล่านี้อาจเริ่มสนใจเมื่ออยู่ในโรงเรียนหรือในมหาวิทยาลัย เพราะเริ่มมีการทำกิจกรรม เริ่มเปิดประตูเข้าสู่สังคมที่กว้างขึ้น เริ่มสนใจข่าวสารบ้านเมือง รวมทั้งสนใจสิ่งต่าง ๆ รอบตัวมากกว่าตำราเรียน อีกทั้งในปัจจุบันการเข้าถึงสื่อโซเชียลมีเดียและโลกอินเทอร์เน็ตเป็นเรื่องที่ไม่ยากและใกล้ตัวมาก สื่อออนไลน์ในปัจจุบันนำเสนอข่าวการเมืองแบบเรียลไทม์ รวดเร็ว และอธิบายกระชับ มีการใช้ภาพอินโฟกราฟิกให้มากขึ้นเพื่อให้กระชับ เข้าใจง่าย และสะดวกต่อการให้ความรู้ ทำให้ผู้คนทุกเพศทุกวัยที่มีสมาร์ทโฟนหรือเข้าถึงอินเทอร์เน็ตสามารถรับรู้ข่าวสารบ้านเมืองด้านสังคมการเมือง วัฒนธรรม และรวดเร็วมากขึ้น จึงทำให้เกิดคลื่นการตื่นตัวที่เห็นจากสื่อต่าง ๆ เช่น เฟ

ซบึก ยุทูป ทวิตเตอร์ เป็นต้น (นัฐพงษ์ ป้องแสง, 2563) การเข้าถึงเทคโนโลยีและความทันสมัยทำให้คนรุ่นใหม่ที่มีอุดมการณ์เดียวกันรวมตัวกันได้ง่ายขึ้น หากเทียบกับแต่ก่อนเหตุผลเหล่านี้ทำให้วัยรุ่นตื่นตัวทางการเมืองและกล้าแสดงออกมากขึ้น

การตื่นตัวทางการเมืองของคนรุ่นใหม่ในฮ่องกง ถือเป็นการแสดงออกซึ่งความตื่นตัวของคนรุ่นใหม่ที่ถูกกดขี่ไปทั่วโลก โดยคนรุ่นใหม่พากันลุกขึ้นสู้กับระบอบจีน ระเบียบที่ได้ชื่อว่าเป็นอำนาจนิยมที่ใหญ่ที่สุดชุดหนึ่งของโลก ขบวนการประชาธิปไตยฮ่องกง หรือ ถูกเรียกขานว่า “ขบวนการปฏิวัติร่ม” โดยเริ่มต้นขึ้นจากเด็กมัธยมปลายกลุ่มหนึ่งที่ก่อตั้งกลุ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2554 โดยต้องการผลักดันประเทศใน 3 ด้าน ได้แก่ นโยบายด้านเยาวชน นโยบายด้านการศึกษาของฮ่องกง และ การปฏิรูปทางการเมือง โดยจุดยืนสำคัญของพวกเขาคือ การต่อสู้เรียกร้องให้ปกป้องนโยบายการศึกษาของฮ่องกง ไม่ให้รัฐบาลจีนเข้ามาแทรกแซง ภายใต้หลักการ “หนึ่งประเทศ สองระบบ” โดยคนรุ่นใหม่ในฮ่องกงใช้วิธีการต่อสู้ที่พัฒนาและหลากหลายอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็น การชุมนุมแบบไร้แกนนำ การสลายตัวแล้วรวมใหม่อย่างรวดเร็ว การรวมตัวกันเป็นก้อนเพื่อความปลอดภัย คอยระวังการใช้บริการต่าง ๆ โดยไม่ให้ถูกติดตามโดยรัฐได้ ใช้อุปกรณ์ในการป้องกันสารเคมี ประยุกต์สิ่งของในชีวิตประจำวันเป็นเกราะกำบัง ใช้แอปพลิเคชันสื่อสารแบบเครือข่าย เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ถูกพัฒนาได้ก็เพราะความระแวงว่าจะถูกใช้ความรุนแรงจากรัฐทำให้พวกเขาศึกษาหาความรู้ในการป้องกันตัวและประดิษฐ์เครื่องมือเพื่อต่อสู้กับรัฐ โดยเชื่อและพร้อมจะแลกชีวิตกับประชาธิปไตย (ข่าวสดออนไลน์, 2563)

การต่อสู้ในลักษณะที่กล่าวมานี้ สามารถเกิดขึ้นกับหลายประเทศในโลกปัจจุบันได้ ไม่ใช่เพราะมีตัวแบบเป็นฮ่องกง แต่เป็นเพราะคนรุ่นใหม่มีพลังแห่งการเปลี่ยนแปลงอย่าง แรงกล้า ทั้งยังเป็นเจนเนอเรชั่นที่คุ้นชินกับเทคโนโลยี อีกทั้งคนรุ่นใหม่ยังเชื่อในประชาธิปไตย และมีความตระหนักถึงความสำคัญของเสรีภาพ เสมอภาค ภราดรภาพ ของมนุษยชาติ เช่นเดียวกับในประเทศไทย ปรากฏการณ์คลื่นความตื่นตัวทางการเมืองของคนรุ่นใหม่ เกิดขึ้นในประเทศไทยในช่วงทศวรรษนี้อาจไม่พ้น ปรากฏการณ์ New Voter ของคนรุ่นใหม่ (Voice Online, 2563) ซึ่งเกิดขึ้นในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (สส.) เมื่อ 24 มีนาคม 2562 เพราะเป็นการเลือกตั้งครั้งแรกในรอบเกือบ 5 ปี นับตั้งแต่กองทัพทำการยึดอำนาจในนามคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) ซึ่งการเลือกตั้งครั้งสำคัญของกลุ่มคนรุ่นใหม่ครั้งนี้ทำให้เห็นถึงการตื่นตัวทาง

การเมืองของเยาวชนและคนรุ่นใหม่ ที่พวกเขาเชื่อว่า หนึ่งเสียงของทุกคนมีความหมายมากกว่าในอดีต และนอกเหนือจากปรากฏการณ์ New Voter แล้ว ในปัจจุบันเราจะพบว่าคนรุ่นใหม่ในประเทศไทยจำนวนไม่น้อยก็ลุกขึ้นชุมนุมเรียกร้องเพื่อพัฒนา และยกระดับการปกครองประเทศให้ทันสมัยตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาจวบจนปัจจุบัน การต่อสู้ของคนรุ่นใหม่ในวันนี้ นับว่าพลิกหน้าประวัติศาสตร์ไทยที่มีมาเป็นอย่างมาก (กิตติทัศน์ ผกาทอง, 2563) และถึงแม้ว่าสถานการณ์ของบ้านเมืองในวันนี้จะเริ่มมีความรุนแรงเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เพราะฝ่ายผู้กุมกลไกอำนาจรัฐ ต้องการยุติบทบาทของกลุ่มผู้เคลื่อนไหวในนามคณะราษฎร 2563 อย่างเบ็ดเสร็จเด็ดขาด กระทั่งใช้วิธีการรุนแรงสลายการชุมนุมและจับกุมแกนนำ เมื่อกาลเวลาผ่านไปปรากฏว่าความเข้าใจเช่นนั้นคลาดเคลื่อน จึงผ่อนคลายด้วยการให้มีการยื่นประกันตัว แต่ทว่ากลุ่มผู้ชุมนุมที่มาจากคนรุ่นใหม่จำนวนมากในไทยก็ยังไม่ยุติ ยังคงรวมตัวกันทั่วประเทศด้วยความหวังว่าปลายทางในการต่อสู้จะนำมาด้วย การยุบสภาคืนอำนาจให้กับประชาชน และก้าวไปสู่ประชาธิปไตยของไทยที่เต็มใบ (ศิริสุตา แสงทอง, 2564)

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า คนรุ่นใหม่ หรือคน Gen Z ในยุคปัจจุบัน ที่เติบโตมาพร้อมกับสิ่งอำนวยความสะดวกมากมายที่อยู่แวดล้อม มีความสามารถในการใช้งานเทคโนโลยีต่าง ๆ และเรียนรู้ได้เร็ว คนกลุ่ม Gen Z เป็นประชากรกลุ่มอายุน้อยที่สุดในปัจจุบัน โดยในเจนเนอเรชันนี้จะเป็นช่วงที่มีประชากรเกิดใหม่น้อยลง เนื่องจากเป็นเมืองเพิ่มขึ้นทำให้มีภาระด้านการดำเนินชีวิตการทำงาน ที่อยู่อาศัย ค่าใช้จ่าย และอื่นๆ ทำให้ค่านิยมการมีลูกน้อยลง

แนวคิดเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตย

คำว่า ประชาธิปไตย ภาษาอังกฤษใช้คำว่า democracy ซึ่งมีรากศัพท์จากภาษากรีก คือ demos หมายถึง ประชาชน และ kratia หมายถึง การปกครอง โดยนัยทางภาษาเมื่อมารวมกันเป็น democracy จึงหมายถึง การปกครองโดยประชาชน (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2557)

ความหมายของคำว่าประชาธิปไตย พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (ราชบัณฑิตยสถาน, 2542) ได้ให้ ความหมายของคำว่า ประชาธิปไตย หมายถึง ระบอบการปกครองที่ถือมติปวงชนเป็นใหญ่การถือเสียงข้างมากเป็นใหญ่

จิรัช (บรรพต) วีระสัยและคณะ (2550) ได้สรุปว่า “ประชาธิปไตย” ใช้ในสามความหมายใหญ่ ๆ ซึ่งถ้ากำหนดเป็นวงรอบหรือฐานะใหญ่ ๆ 3 ฐานะ ได้แก่

1) ในวงกรอบหรือฐานะเป็นปรัชญา ทฤษฎีหรืออุดมการณ์ทางการเมืองประชาธิปไตย ในความหมายนี้ มุ่งไปในเรื่องของความคิด เป็นสภาพทางมโนภาพ การกระทำทางใจ ซึ่งแตกต่างจากกิจกรรมและวาทกรรม) ทั้งของผู้นำและคนทั่วไป คือ ผู้บริหารประเทศและพลเมืองโดยทั่วไป เป็นการพิจารณาในเชิง

2) ในวงกรอบหรือฐานะเป็นรูปแบบการปกครอง โครงสร้างของรัฐบาลแบบประชาธิปไตย เช่น เป็นระบบรัฐสภาเป็นระบบประธานาธิบดี

3) ในวงกรอบหรือฐานะวิถีชีวิต (Way or life) ได้แก่ (1) วิถีแห่งการยอมรับ “เสียงข้างมาก” (2) การมีใจกว้าง (3) มีขันติธรรม (4) การไม่ใช้ความรุนแรงแก้ปัญหา (5) การมีความเอาใจใส่ในกิจการบ้านเมือง อันเป็นเรื่องการประพฤติปฏิบัติในสังคม

หลักการสำคัญของประชาธิปไตย

ประชาธิปไตยเป็นระบอบการเมืองการปกครองที่โลกปัจจุบันนิยมใช้มากที่สุด โดยยึดหลักปฏิบัติพื้นฐานคล้ายกันคือมีโครงสร้างที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ประชาชนเลือกผู้แทนเข้าไปทำหน้าที่นิติบัญญัติในรัฐสภาและเลือกผู้แทนไปเป็นรัฐบาลในฝ่ายบริหารอีกต่อหนึ่ง ขณะเดียวกันประชาชนก็อาจเข้ามามีส่วนร่วมโดยตรงและโดยอ้อมในกิจกรรมทางการเมืองต่างๆ ตามแต่โอกาสและความประสงค์ของตน โดยยึดลักษณะพื้นฐานของประชาธิปไตย ใช้ส่วนใหญ่เป็นเสียงสนับสนุนการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ อันเป็นกิจกรรมสาธารณะ แต่ก็ยังใส่ใจดูแลเสียงข้างน้อยในสังคมอย่างเสมอภาคกัน เมื่อแต่ละประเทศนำแนวคิดและหลักการพื้นฐานของประชาธิปไตยไปใช้ก็มีการวิวัฒนาการกระบวนการ ประชาธิปไตยให้เหมาะสมกับสังคม วัฒนธรรมและวิถีชีวิตของแต่ละประเทศ ทำให้ประชาธิปไตยแต่ละประเทศมีรูปแบบเฉพาะมีกระบวนการวัฒนธรรมการเมืองต่างกัน มีผลสำเร็จ ล้มเหลวที่แตกต่างหลากหลาย (อุทัย หิรัญโต, 2542)

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ พื้นที่ศึกษา คือ พื้นที่กรุงเทพมหานคร เป็นการเลือกแบบเจาะจง เนื่องจากเป็นศูนย์กลางการปกครอง เศรษฐกิจ สังคม และการศึกษา มีประชากรวัยหนุ่มสาวที่มีสิทธิเลือกตั้งมากที่สุด ตามที่สำนักทะเบียนกลางกระทรวงมหาดไทย ได้จัดทำบัญชีผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ส.ส.ในการเลือกตั้งที่มีขึ้นในวันอาทิตย์ที่ 14 พฤษภาคม 2566 โดยแยกเป็นรายจังหวัด พบว่า ข้อมูล ณ วันที่ 22 มีนาคม 2566 มีผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งสิ้น 52,287,045 คน แยกเป็นชาย 25,136,051 คน หญิง 27,150,994 คน (สำนักทะเบียนกลาง กระทรวงมหาดไทย, 2566)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview)

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ พื้นที่ศึกษา คือ เขตโซนกลุ่มกรุงเทพเหนือ กรุงเทพมหานคร

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ทำการคัดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Selection) จำนวน 24 คน ได้แก่ บุคลากรสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งในระดับบริหาร จำนวน 2 คน บุคลากรสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งในระดับปฏิบัติงาน จำนวน 3 คน นักการเมือง จำนวน 5 คน นักวิชาการ จำนวน 4 คน คนรุ่นใหม่ที่มีช่วงอายุอยู่ใน Gen-Z จำนวน 10 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview)

การเก็บรวบรวมข้อมูล คณะผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก

การวิเคราะห์ข้อมูล มีการวิเคราะห์ข้อมูลจากแนวคำถามสำหรับเก็บข้อมูลในแต่ละประเด็น นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

ในการศึกษาวิจัย เรื่อง บทบาทและคุณลักษณะนักการเมืองไทยที่พึงประสงค์ของคนรุ่นใหม่ในระบอบประชาธิปไตย ได้สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. บทบาทนักการเมืองไทยที่พึงประสงค์ของคนรุ่นใหม่ในระบอบประชาธิปไตย มีผลการวิจัยสรุปได้คือ 1) ด้านบทบาททางการเมือง พบว่า นักการเมืองไทยจะต้องทำหน้าที่เป็น

ตัวแทนของประชาชนในการดำเนินทางการเมืองอย่างรอบคอบ คำนึงถึงประโยชน์สุขของประชาชนและประเทศชาติเป็นสำคัญ เมื่อได้รับการยอมรับจากประชาชนแล้วต้องรักษาอำนาจทางการเมืองของประชาชน มีจุดยืนที่ชัดเจนในการทำงานทางการเมือง ยึดมั่นระบอบประชาธิปไตย 2) ด้านบทบาททางสังคม พบว่า นักการเมืองไทยจะต้องมุ่งมั่นยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน และแก้ไขปัญหาความยากจน บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ป้องกันและปราบปรามปัญหาในสังคม สร้างความเป็นธรรม และส่งเสริมความเท่าเทียมกันในสังคม 3) ด้านบทบาททางเศรษฐกิจ พบว่า นักการเมืองไทยจะต้องพัฒนาโครงการพื้นฐานทางเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถแข่งขันได้ ส่งเสริมด้านการค้าการลงทุน สร้างความเป็นธรรมหรือความเท่าเทียมทางเศรษฐกิจ

2. คุณลักษณะนักการเมืองไทยที่พึงประสงค์ของคนรุ่นใหม่ในระบอบประชาธิปไตย มีผลการวิจัยสรุปได้คือ 1) ด้านความรู้ความสามารถ พบว่า นักการเมืองไทยต้องเป็นคนมีความรู้ความสามารถในเรื่องการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ สังคม ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ กฎหมายและระเบียบทางราชการต่าง ๆ มีความสามารถในการสื่อสาร มีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยีสมัยใหม่ รวมถึงความสามารถในการบริหารงานและบริหารคน 2) ด้านบุคลิกภาพ พบว่า นักการเมืองไทยต้องยิ้มแย้มแจ่มใส มีความสุภาพ ความอ่อนน้อม ถ่อมตน ไม่ก้าวร้าว เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้อื่น มีศิลปะในการเข้าหาผู้อื่น หรือมนุษยสัมพันธ์ที่ดี 3) ด้านอารมณ์และสังคม พบว่า นักการเมืองไทยต้องควบคุมอารมณ์ได้ ไม่แสดงท่าทางหงุดหงิด ฉุนเฉียว หรือโกรธ ตลอดเวลา มีทัศนคติเชิงบวก ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีเหตุผลในการตัดสินใจ และปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ 4) ด้านคุณธรรม พบว่า นักการเมืองไทยต้องเป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม ซื่อสัตย์สุจริต ไม่ทุจริตคอร์รัปชัน เสียสละ มีจิตสำนึกที่ดี มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความยุติธรรม มีอุดมการณ์ ไม่เห็นแก่ตัวและพวกพ้อง และยึดถือสัจจะ

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทและคุณลักษณะนักการเมืองไทยที่พึงประสงค์ของคนรุ่นใหม่ในระบอบประชาธิปไตย มีผลการวิจัยสรุปได้ว่า บทบาทนักการเมืองไทย ปฏิบัติหน้าที่ตามบทบาทที่ได้รับมอบหมาย หรือตามที่กฎระเบียบแบบแผนกำหนด ถือเอาผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนเป็นสิ่งสูงสุด สร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ลดความ

เหลื่อมล้ำ และสร้างความเป็นธรรมในสังคม ส่วนคุณลักษณะนักการเมืองไทยที่พึงประสงค์ นักการเมืองยุคใหม่ต้องมีความรู้ความสามารถที่เหมาะสมกับตำแหน่ง มีทัศนคติใหม่ (New Mindset) ตามยุคสมัยที่เปลี่ยนไป รักษาสิ่งจรรยาบรรณชีวิต มีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อสังคม และต้องเคารพกฎหมายบ้านเมือง

อภิปรายผล

ในการศึกษาวิจัย เรื่อง บทบาทและคุณลักษณะนักการเมืองไทยที่พึงประสงค์ของคนรุ่นใหม่ในระบอบประชาธิปไตย มีประเด็นที่นำมาอภิปรายผลซึ่งสอดคล้องตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. บทบาทนักการเมืองไทยที่พึงประสงค์ของคนรุ่นใหม่ในระบอบประชาธิปไตย แบ่งเป็นประเด็น ได้แก่

1) ด้านบทบาททางการเมือง ที่พบว่า นักการเมืองไทยจะต้องทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชนในการดำเนินการทางการเมืองอย่างรอบคอบ คำนึงถึงประโยชน์สุขของประชาชนและประเทศชาติเป็นสำคัญ เมื่อได้รับการยอมรับจากประชาชนแล้วต้องรักษาอำนาจทางการเมืองของประชาชน มีจุดยืนที่ชัดเจนในการทำงานทางการเมือง ยึดมั่นระบอบประชาธิปไตย สอดคล้องกับแนวคิดของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2560) ได้กล่าวถึง นักการเมืองอาชีพ (Professional Politician) คือ นักการเมืองที่มุ่งหวังสร้างความมั่นคงแก่ประเทศชาติและประชาชน โดยเสียสละประโยชน์ส่วนตน เพื่อสร้างการเมืองให้มีความมั่นคงและโปร่งใส และสอดคล้องกับงานวิจัยของ อิงฟ้า ชัชวาลสุข (2563) ได้ศึกษาเรื่องความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทผู้นำทางการเมืองยุคใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทผู้นำทางการเมืองยุคใหม่ โดยรวมอยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาโดยเรียงตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย พบว่า อยู่ในระดับสูงทุกด้าน ดังนี้ ด้านการเป็นตัวแทนของประชาชน ด้านการทำหน้าที่ด้านนิติบัญญัติ ด้านการตรวจสอบฝ่ายบริหาร และด้านความสำนึกรับผิดชอบตามลำดับ

2) ด้านบทบาททางสังคม พบว่า นักการเมืองไทยจะต้องมุ่งมั่นยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน และแก้ไขปัญหาความยากจน บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ป้องกันและปราบปรามปัญหาในสังคม สร้างความเป็นธรรม และส่งเสริมความเท่าเทียมกันในสังคม สอดคล้องกับแนวคิดของ ศิริสุตา แสงทอง (2564) คนรุ่นใหม่เชื่อมั่นในประชาธิปไตย ตระหนัก

ถึงความสำคัญของเสรีภาพ เสมอภาค ภราดรภาพ ของมนุษยชาติ จึงทำให้เกิดคลื่นการตื่นตัวจากคนรุ่นใหม่ในปัจจุบันอย่างชัดเจน แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ รพีพร ธงทอง (2565) ได้ศึกษาเรื่องคุณลักษณะของนักการเมืองท้องถิ่นยุคใหม่กับพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่นของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง พบว่า พฤติกรรมการตัดสินใจเลือกผู้นำท้องถิ่น อยู่ในระดับมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ภาพลักษณ์ส่วนตัวของผู้สมัคร รองลงมา คือ ตระกูล / เครือญาติ / เครือข่าย และน้อยที่สุด คือ ปัจจัยแวดล้อม

3) ด้านบทบาททางเศรษฐกิจ พบว่า นักการเมืองไทยจะต้องพัฒนาโครงการพื้นฐานทางเศรษฐกิจของประเทศให้สามารถแข่งขันได้ ส่งเสริมด้านการค้าการลงทุน สร้างความเป็นธรรมหรือความเท่าเทียมทางเศรษฐกิจ สอดคล้องกับแนวคิดของ Lum (1979) กล่าวว่า บทบาท หมายถึง เป็นหน้าที่ที่บุคคลหนึ่งพึงกระทำเมื่อเข้าครอบครองตำแหน่งใดตำแหน่งหนึ่ง ซึ่งรวมถึงหน้าที่ตามตำแหน่งและความคาดหวัง โดยเกี่ยวข้องกับบุคคลและสังคม การกระทำนั้นต้องขึ้นอยู่กับบรรทัดฐานของสังคมด้วย และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุดเขต สกุลทอง (2566) ได้ศึกษาเรื่องความคาดหวังของประชาชนต่อบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นที่มีผลต่อการบริหารแนวใหม่ กรณีศึกษาเทศบาลเมืองเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า นักการเมืองท้องถิ่นควรร่วมมือกันปฏิบัติงานโดยมุ่งเน้นการพัฒนาชุมชนให้ทั่วถึงและเท่าเทียมกัน

2. คุณลักษณะนักการเมืองไทยที่พึงประสงค์ของคนรุ่นใหม่ในระบอบประชาธิปไตย
แบ่งเป็นประเด็น ได้แก่ 1) ด้านความรู้ความสามารถ พบว่า นักการเมืองไทยต้องเป็นคนมีความรู้ความสามารถในเรื่องการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ สังคม ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ กฎหมายและระเบียบทางราชการต่าง ๆ มีความสามารถในการสื่อสาร มีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยีสมัยใหม่ รวมถึงความสามารถในการบริหารงานและบริหารคน สอดคล้องกับแนวคิดของ ลิขิต อีริเวคิน (2559) นักการเมืองที่ประสบความสำเร็จในฐานะนักการเมืองที่ทำประโยชน์ต่อประเทศชาติและสังคม ไม่ว่าจะเป็นในฐานะสมาชิกสภาหรือรัฐมนตรีจะต้องมีความรู้ทางการเมือง (Political Knowledge) ซึ่งความรู้ดังกล่าวนี้คือความรู้ทางการเมือง เศรษฐกิจและสังคม และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรยุทธ สถาปนาศุภกุล (2560) ได้ศึกษาเรื่องคุณลักษณะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ตามทัศนะของประชาชน

อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อคุณลักษณะของผู้นำทางการเมืองที่พึงประสงค์ ตามทัศนคติของประชาชนตำบลเหมืองแก้ว อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นราย ด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความรู้ความสามารถ มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านคุณธรรมจริยธรรม ด้านสติปัญญาและ ด้านบุคลิกภาพ มีค่าแปลผลอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ 2) ด้านบุคลิกภาพ พบว่า นักการเมืองไทยต้องยิ้มแย้มแจ่มใส มีความสุภาพ ความอ่อนน้อมถ่อมตน ไม่ก้าวร้าว เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้อื่น มีศิลปะในการเข้าหาผู้อื่น หรือมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สอดคล้องกับแนวคิดของ Guilford (2010) กล่าวว่า บุคลิกภาพนั้นเป็นลักษณะเฉพาะเจาะจงของแต่ละบุคคล ซึ่งประกอบไปด้วย รูปร่าง ภายนอก ความถนัด สภาพทางอารมณ์ ทัศนคติ ความสนใจ ความต้องการ และร่างกาย และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วีระศักดิ์ จินารัตน์ (2565) ได้ศึกษาเรื่ององค์ประกอบลักษณะบุคลิกภาพและภาพลักษณ์ส่วนบุคคลของนักการเมืองที่มีผลต่อความไว้วางใจทางการเมือง และการไปออกเสียงเลือกตั้งของกลุ่มคนเจนเนอเรชั่น X, Y และ Z ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ลักษณะบุคลิกภาพมี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ การเปิดรับ การแสดงความถูกต้อง ลักษณะสิ่งจูงใจภายนอก ความยินยอมเห็นใจ และการมีอารมณ์ไม่มั่นคง 3) ด้านอารมณ์และสังคม พบว่า นักการเมืองไทยต้องควบคุมอารมณ์ได้ ไม่แสดงท่าทางหงุดหงิด ฉุนเฉียว หรือโกรธ ตลอดเวลา มีทัศนคติเชิงบวก ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีเหตุผลในการตัดสินใจ และปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้ สอดคล้องกับแนวคิดของ อนุรักษ รัตนกุล และคณะ (2561) ระบุถึงคุณลักษณะของนายกรัฐมนตรีที่เหมาะสมกับสังคมไทย ประกอบด้วย ด้านบุคลิกภาพ ด้านคุณธรรม ด้านอารมณ์และสังคม และด้านความรู้ความสามารถ 4) ด้านคุณธรรม พบว่า นักการเมืองไทยต้องเป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม ซื่อสัตย์สุจริต ไม่ทุจริตคอร์รัปชัน เสียสละ มีจิตสำนึกที่ดี มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความยุติธรรม มีอุดมการณ์ ไม่เห็นแก่ตัวและพวกพ้อง และยึดถือสัจจะ สอดคล้องกับแนวคิดของ พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตโต) (2553) กล่าวว่า คุณธรรมเป็นคุณภาพของจิตใจ กล่าวคือคุณสมบัติที่สร้างจิตใจให้ตั้งงาม ให้เป็นคนมีจิตใจสูง ประณีตประเสริฐ เช่น เมตตา กรุณา มุทิตา และ อุเบกขา เป็นต้น และ สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาณุ พันธ์นิยะ และฮาซันอักกริม ดงนะเต็ง (2563) ได้ศึกษาเรื่องคุณลักษณะของนักการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ในทัศนคติของประชาชนในเขตเทศบาลนครตรัง จากการวิจัยพบว่า ระดับความคิดเห็นของประชาชนในเขตเทศบาลนครตรัง จังหวัดตรัง ที่มีต่อ

คุณลักษณะของนักการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยด้านคุณธรรม และจริยธรรมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาด้านบุคลิกภาพ ด้านประสบการณ์ในการทำงาน และด้านการบริหารกับด้านวิสัยทัศน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากัน

3. ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับบทบาทและคุณลักษณะนักการเมืองไทยที่พึงประสงค์ของ คนรุ่นใหม่ในระบบประชาธิปไตย ที่พบว่า บทบาทนักการเมืองไทย ควรปฏิบัติหน้าที่ตาม บทบาทที่ได้รับมอบหมาย หรือตามที่กฎระเบียบแบบแผนกำหนด ถือเอาผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนเป็นสิ่งสูงสุด สร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างความเป็นธรรมในสังคม ส่วนคุณลักษณะนักการเมืองไทยที่พึงประสงค์ นักการเมือง ยุคใหม่ต้องมีความรู้ความสามารถที่เหมาะสมกับตำแหน่ง มีทัศนคติใหม่ (New Mindset) ตาม ยุคสมัยที่เปลี่ยนไป รักษาสุขภาพกายใจให้แข็งแรง มีจิตสำนึกที่ดี ซื่อสัตย์สุจริต รับผิดชอบต่อสังคม และ ต้องเคารพกฎหมายบ้านเมือง สอดคล้องกับแนวคิดของ ลิขิต ชีระเวคิน (2552) “ความตื่นตัว ทางการเมือง” เป็นตัวบ่งชี้สำคัญในการวัดระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของภาคประชาชน ในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยในวงกว้างมากขึ้น นั่นเพราะการตื่นตัวทางการเมือง หรือการเคลื่อนไหวทางการเมืองตามครรลองของระบอบประชาธิปไตยนั้น เป็นรากฐานสำคัญมา จากวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตย ที่สามารถผลักดันก่อให้เกิดการพัฒนาบุคลิกภาพทาง การเมืองแบบประชาธิปไตย หรือ “อาตมัยทางการเมืองแบบประชาธิปไตย” และสอดคล้องกับ งานวิจัยของ วีระศักดิ์ จินารัตน์ (2565) ได้ศึกษาเรื่ององค์ประกอบลักษณะบุคลิกภาพและ ภาพลักษณ์ส่วนบุคคลของนักการเมืองที่มีผลต่อความไว้วางใจทางการเมือง และการไปออกเสียง เลือกตั้งของกลุ่มคนเจนเนอเรชั่น X, Y และ Z ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย ผลการวิจัย พบว่า ภาพลักษณ์ส่วนบุคคล มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ ความจริงใจ ความตื่นตัว สมรรถนะ มี ประสบการณ์ความรู้ และความเข้มแข็ง

องค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิจัยเรื่อง บทบาทและคุณลักษณะนักการเมืองไทยที่พึงประสงค์ของคน รุ่นใหม่ในระบบประชาธิปไตย ได้แสดงให้เห็นถึงความคาดหวังจากบทบาทนักการเมืองไทย

ของคนรุ่นใหม่ คือ นักการเมืองไทยจะต้องทำหน้าที่เป็นตัวแทนของประชาชนในการดำเนินการทางการเมืองอย่างรอบคอบ คำนึงถึงประโยชน์สุขของประชาชนและประเทศชาติเป็นสำคัญ มุ่งมั่นยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน และแก้ไขปัญหาความยากจน สร้างความเป็นธรรม และส่งเสริมความเท่าเทียมกันในสังคม ส่งเสริมด้านการค้าการลงทุน สร้างความเป็นธรรมหรือความเท่าเทียมทางเศรษฐกิจ ในส่วนคุณลักษณะนักการเมืองไทยที่คนรุ่นใหม่ต้องการคือ เป็นคนมีความรู้ความสามารถที่รอบด้าน ทั้งเรื่องการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ สังคม ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ กฎหมาย มีความสามารถในการสื่อสาร มีทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ได้ ต้องมีบุคลิกภาพยิ้มแย้มแจ่มใส มีความสุภาพ เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้อื่น มีศิลปะในการเข้าหาผู้อื่น หรือมนุษยสัมพันธ์ที่ดี สามารถควบคุมอารมณ์ของตนได้ มีทัศนคติเชิงบวก ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีเหตุผลในการตัดสินใจ ปัญหา อีกทั้งต้องเป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรม ซื่อสัตย์สุจริต เสียสละ มีจิตสำนึกที่ดี มีความรับผิดชอบต่อนานาชาติ มีความยุติธรรม มีอุดมการณ์ และยึดถือสัจจะ

สรุป/ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. นักการเมือง ควรพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ให้มีความเป็นนักการเมืองมืออาชีพ ทั้งในด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน รวมถึงบุคลิกภาพ อารมณ์และสังคม และคุณธรรม ให้เป็นที่พึงประสงค์ของคนรุ่นใหม่ในระบอบประชาธิปไตย
2. นักการเมือง ควรประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี ให้เหมาะสมกับฐานะตำแหน่ง เช่น มีคุณธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต ยึดผลประโยชน์ของส่วนรวม มีความจริงใจ มีความรับผิดชอบ กล้ารับผิดชอบ เคารพกฎหมายและกฎกติกาต่าง ๆ เพื่อความถูกต้อง และรักษาสัจจะในคำพูดของตน
3. พรรคการเมือง ควรส่งเสริมและปลูกฝังให้นักการเมืองของตนเองให้มีคุณลักษณะ นักการเมืองไทยที่พึงประสงค์ของคนรุ่นใหม่ในระบอบประชาธิปไตย และคัดเลือกสมาชิกพรรค ที่มาความเหมาะสมมาลงสมัครรับเลือกตั้ง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาบทบาทและคุณลักษณะนักรการเมืองไทยที่พึงประสงค์ในกลุ่มคนอื่น ๆ ในระบอบประชาธิปไตย เช่น กลุ่ม Gen - B (Baby Boomer) กลุ่ม Gen - X กลุ่ม Gen - Y เป็นต้น เพื่อผลการศึกษาที่ครอบคลุมมากขึ้น
2. ควรศึกษาตัวแปรอื่น ๆ เพิ่มเติมเพื่อให้ได้ผลการศึกษาเรื่องบทบาทและคุณลักษณะนักรการเมืองไทยที่พึงประสงค์ของคนรุ่นใหม่ในระบอบประชาธิปไตยที่ลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น
3. ควรศึกษาบทบาทและคุณลักษณะนักรการเมืองไทยที่พึงประสงค์ของคนรุ่นใหม่ในระบอบประชาธิปไตยในพื้นที่อื่น ๆ ที่มีใช้พื้นที่กรุงเทพมหานคร เพื่อเปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่าง

เอกสารอ้างอิง

- กนกรัตน์ เลิศชูสกุล. (2566). วิเคราะห์ : X,Y หรือ Z Gen ไหน จะชี้ขาดผลเลือกตั้ง. สืบค้นเมื่อ 26 มิถุนายน 2566, จาก <https://www.bbc.com/thai/articles/cn32zyv9nr2o>
- กิตติทัศน์ ผกาทอง. (2563). คนรุ่นใหม่กับกิจกรรมทางการเมือง. เรียกใช้เมื่อ 23 ตุลาคม 2566 จาก <https://www.matichon.co.th/columnists/news>.
- ข่าวสดออนไลน์. (2563). ชวนรู้จัก 'ฮ้องกงโมเดล' คืออะไร ทำไมถูกนำมาเปรียบเทียบกับมีอบไทย. เรียกใช้เมื่อ 2 มิถุนายน 2566, จาก https://www.khaosod.co.th/politics/news_5125000
- จิโรโชค (บรรพต) วีระสัย. (2550). รัฐศาสตร์ทั่วไป. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2560). คุณธรรมจริยธรรมนักรการเมือง. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์.

- ทรงพล โชติกเวชกุล, สุรพล พรหมกุล และสมควร นามสีฐาน. (2564). พฤติกรรมของประชาชนใน ก า ร ต้ ด ลี น ไ จ ใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิก สภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ในจังหวัดขอนแก่น เขตเลือกตั้งที่ 2 . Journal of Modern Learning Development, 6(6), 2544-265.
- ธรรมนิติ. (2564). 10 คุณสมบัติสำคัญของผู้นำ. เรียกใช้เมื่อ 22 พฤษภาคม 2566, จาก <https://www.dharmniti.co.th/10-คุณสมบัติสำคัญของผู้นำ/>
- นัฐพงษ์ ป้องแสง. (2563). คนรุ่นใหม่กับประชาธิปไตยที่แท้จริง. เรียกใช้เมื่อ 2 มิถุนายน 2566, จาก <https://isaanrecord.com/2020/03/10/the-democracy-for-new-generations/>
- นันทนา นันทวโรภาส. (2566). เลือกตั้ง 2566 จับตาคนรุ่นใหม่ ชี้ชะตาประเทศ สะเทือนชีกอ นุ ร ัก ข นิ ย ม . สืบ คั น เมื่ อ 2 6 มิ ถุ น ย า ย น 2 5 6 6 , จาก <https://www.thairath.co.th/scoop/theissue/2693093>
- เนตรภัทร อ่วมเครือ และวัลลภ รัฐฉัตรานนท์. (2562). ทศนคติทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของประชาชนในตำบลบ้านกุ่ม อำเภอมือง จังหวัดเพชรบุรี. วารสารรัฐศาสตร์ปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 6(1), 115.
- บุญทัน ดอกไธสง. (2552). ขอบข่ายรัฐประศาสนศาสตร์ยุคโลกาภิวัตน์ Global Paradigm of Public Management. กรุงเทพมหานคร: ปัญญาชน.
- ปฐมพงษ์ คำเขียว. (2565). หลักการพื้นฐานของการเลือกตั้งตามคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่สำคัญ. กรุงเทพมหานคร: ศาลรัฐธรรมนูญ.
- ประชาชาติธุรกิจออนไลน์. (2566). เลือกตั้ง 2566: ผลสำรวจเผย คนรุ่นใหม่อยากเห็นการเมืองไทยเปลี่ยน . เรียกใช้เมื่อ 31 สิงหาคม 2566 , จาก <https://www.prachachat.net/politics/news-1191>
- พระครูวินัยธโรธิษฐ์ สุวฑฒ์ และพระใบฎีกาสุชินนระ อนิณฺขิโต. (2563). คนรุ่นใหม่กับประชาธิปไตยของไทยในปัจจุบัน. วารสารพุทธสังคมวิทยาปริทรรศน์, 5(2), 99-113.
- พระธรรมปิฎก (ป.อ.ปยุตฺโต). (2553). ธรรมนุญชีวิต. (พิมพ์ครั้งที่ 122). กรุงเทพฯ: สหธรรมิก.

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542.

(2542, 17 พฤศจิกายน). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 116 ตอนที่ 114 ก. หน้า 1-41.

พลสิทธิ์ ไชยวัฒน์ และสตีธร ธนานิธิโชติ. (2561). คนรุ่นใหม่ประชาธิปไตยช่วงเปลี่ยนผ่าน
ประชาชน-ความหวังหรือความฝัน. เรียกใช้เมื่อ 26 มิถุนายน 2566, จาก
<https://prachatai.com/journal>.

โพสต์ทูเดย์. (2562). เข้าใจความต่างคน 4 เจเนอเรชั่น ทลายช่องว่างเพื่อการทำงานที่แฮปปี้.
เรียกใช้เมื่อ 26 มิถุนายน 2566, จาก
<https://www.posttoday.com/life/healthy/587633>>

มติชนออนไลน์. (2563). คนรุ่นใหม่กับกิจกรรมทางการเมือง. สืบค้นเมื่อ 23 สิงหาคม 2566,
จาก https://www.matichon.co.th/columnists/news_2408961

โยธี ชัยวัฒน์, วงศ์โรจน์ วุฒินดา, มัฏฐารักษ์ ปริยาภรณ์, และ เต็มแก้ว ศศิธร. (2565). ความคิด
ทางการเมืองของคนรุ่นใหม่ (Gen - Z) กับการใช้สิทธิ์เลือกตั้งท้องถิ่น: ศึกษากรณีการ
เลือกตั้งองค์การบริหารส่วนจังหวัดปัตตานี. วารสารวิชาการ คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร, 6 (1):179-90.

รพีพร ธงทอง. (2565). คุณลักษณะของนักการเมืองท้องถิ่นยุคใหม่กับพฤติกรรมการตัดสินใจ
เลือกผู้นำท้องถิ่นของประชาชนผู้มีสิทธิ์เลือกตั้ง. วารสารวิชาการธรรมทรรศน์, 22(2),
297-310.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร:
นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.

ลิขิต อีร์เวคิน. (2548). วิวัฒนาการการเมืองการปกครองไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ลิขิต อีร์เวคิน. (2549). คุณสมบัติสำคัญของนักการเมืองที่ดี. สืบค้นเมื่อ 10 เมษายน 2566,
จาก <https://mgronline.com/dailydetail/9490000061572>

ลิขิต อีร์เวคิน. (2552). การเมืองไทยและประชาธิปไตย. กรุงเทพมหานคร: มิสเตอร์ก๊อปปี้.

วรยุทธ สถาปนาศุภกุล. (2560). คุณลักษณะผู้นำทางการเมืองท้องถิ่นที่พึงประสงค์ตามทัศนะ
ของประชาชน อำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่. วารสารสถาบันวิจัยญาณสังวร, 8(2),
245-253.

- วิเชษฐ์ เกษมทองศรี. (2560). นักการเมืองที่สังคมไทยต้องการจากการชุมนุมเรียกร้องของ กปปส.. วารสารรัฐศาสตร์, 59(3), 87-98.
- วีระศักดิ์ จินารัตน์. (2565). องค์ประกอบลักษณะบุคลิกภาพและภาพลักษณ์ส่วนบุคคลของ นักการเมืองที่มีผลต่อความไว้วางใจทางการเมือง และการไปออกเสียงเลือกตั้งของ กลุ่มคนเจนเนอเรชั่น X, Y และ Z ในกรุงเทพมหานคร ประเทศไทย. วารสารวิชาการ ธรรมทรรศน์, 22(3), 305-321.
- ศิริสุตา แสงทอง. (2564). ความตื่นตัวทางการเมืองของคนรุ่นใหม่ : จุดยืนประชาธิปไตยใหม่ แห่งอนาคต. วารสารมหาจุฬานาครทรรศน์, 8(2), 287-297.
- สันหัต โปธิสา. (2566). เผยตัวเลขคนไทยแต่ละเจนเนอเรชั่น ตัวแปรสำคัญเลือกตั้ง 2566.
เรีย ก ใ ช้ เมี อ 2 6 มิ ถุ น า ย น 2 5 6 6 , จ า ก
<https://www.thaipbs.or.th/now/content/61>
- สุชานุช พันธนิยะ และฮาซันอักริม ดงนะแดง. (2563). คุณลักษณะของนักการเมืองท้องถิ่นที่พึง ประสงค์ในทัศนะของประชาชนในเขตเทศบาลนครตรัง. สถาบันพระปกเกล้า, กันยายน-ธันวาคม 2563, 17-35.
- สุดเขต สกุลทอง. (2566). ความคาดหวังของประชาชนต่อบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นที่มีผล ต่อการบริหารแนวใหม่ กรณีศึกษาเทศบาลเมืองเชียงใหม่ อำเภอเมือง จังหวัด เชียงใหม่. วารสารสังคมศาสตร์และศาสตร์รวมสมัย, 4(1), 16-29.
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2557). การพัฒนาการเมืองการปกครอง ในระบอบ ประชาธิปไตย. กรุงเทพฯ: สำนักประชาสัมพันธ์ สำนักเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- อนรรักษ์ รัตนกุล และคณะ. (2561). คุณลักษณะของนายกรัฐมนตรีนที่เหมาะสมกับสังคมไทย ตามทฤษฎีของนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ทักษิณ. ในการประชุมมหาดใหญ่วิชาการระดับชาติและนานาชาติ ครั้งที่ 9 (หน้า 1765- 1773). สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- อัครศิริ ลาป้อ. (2556). ภาพลักษณ์นักการเมืองกับพฤติกรรมการเลือกตั้งของประชาชนใน ระดับท้องถิ่น ศึกษากรณีการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีเทศบาลเมืองควนลัง จังหวัด สงขลา. วารสารวิทยบริการ, 24(1), 187-199.
- อิงฟ้า ชวัลสุข. (2563). ความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อบทบาทผู้นำทางการเมืองยุคใหม่. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

อุทัย หิรัญโต. (2542). สารานุกรมศัพท์ทางรัฐศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

Broom, L. and Selznick, P. (1973). Sociology : A text with adapted Readings. Fifthed. New York: Harpe and Row.

Voice Online. (2563). เสียงสะท้อนส่วนหนึ่งของ 'New Voter' กว่า 7 ล้านคน กับ 'การเลือกตั้งครั้งแรก. เรียกใช้เมื่อ 2 มิถุนายน 2566, จาก https://voicetv.co.th/read/PwFDTDQ_K

workpointTODAY. (2566). กกต.แถลงเลือกตั้ง 66 คนออกมาใช้สิทธิมากที่สุด ในประวัติศาสตร์ ยืนยันผล 'ก้าวไกล' ชนะอันดับ 1. เรียกใช้เมื่อ 1 สิงหาคม 2566, จาก <https://workpointtoday.com/election66-result/>